

EN
MAKRO-
EKONOMISK
KÄRLEKS-
HISTORIA

Jens Peter Karlsson

Den 19 januari 2012

CARL-JOHAN välkomnar publiken och försöker få dem att känna sig avslappnade och bekväma. Han tar upp en hundrakronorssedel.

CARL-JOHAN

Alla vet vad det här är, eller hur? Vad är det för nåt? (*Väntar på svar.*) Hundra kronor, visst är det. Det är en sedel som är värd hundra kronor. Det är en pappersbit - eller egentligen är det inte ens papper, eftersom det inte är gjort av trämassa. Det är i huvudsak bomull - med ett tryck på. I det här fallet Carl von Linné, internationellt känd svensk. Och på andra sidan har vi ... ja, det tog faktiskt mig ett tag innan jag såg vad det här skulle föreställa. Är det nån som vet? (*Väntar på svar.*) Ja, det är alltså ett bi som pollinerar en blomma. Det är lite svårt att se, men det är det faktiskt. Och så har vi också en vattenstämpel som man kan se om man håller upp den mot ljuset. Det är så vi vet att den är äkta. Och även om det är ett dekorativt tryck med vattenstämpel och allt så kostar den naturligtvis inte hundra kronor att tillverka. Produktionsvärdet är mycket, mycket lägre. Det kostar bara cirka fyrtio öre att tillverka en sån här. Men ändå är det här bomullsbiten värd ett hundra kronor. Hur fungerar det? Jo, det är en överenskommelse. Vi har, allihop tillsammans, kommit överens om att den här sedeln är värd ett hundra kronor. Det är ett kontrakt mellan oss som individer.

CARL-JOHAN (forts.)

Varje gång vi går och handlar och ger bort en sån här, eller tar emot en som växel, då skriver vi på det här kontraktet att den här faktiskt är värd ett hundra kronor. Och det här med pengar är en fantastisk uppfinning. Det förenklade livet oerhört. Innan pengar så hade vi byteshandel, där till exempel en bonde kunde byta sin säd mot en plog. Och det fungerar ju ibland fint: smeden som gjorde plogen behöver säkert säd. Men problemet med en bytesekonomi är att man måste hitta någon som vill byta just den varan man vill ha mot den varan som man redan har. Och smeden kanske inte behöver säden - eller så har bonden redan en plog som fungerar fint. Ni hör själva hur omständligt det här kan bli, eller hur? Så man försökte på olika sätt att förenkla dom här transaktionerna. Bland annat använde man sig av ädla metaller som bytesmedel. Och det kunde ju också vara så här att bonden behövde den där plogen för att kunna bruka sin jord. Men han har ingen säd än - eftersom han har ingen plog. Då kunde man skriva en skuldsedel: en bindande kontrakt mellan två parter. Smeden ger bonden en plog - och sen när bonden har skördat så betalar han tillbaka i säd. Det är en överenskommelse. Och då kräver det att man litar på varann. Dom här här två sakerna som jag har tagit upp: bruket att använda ädla metaller som guldmynt, och skuldsedlarna - det här är ursprunget till våra pengar. Men vi är inte där än. Vi behöver fortfarande ta ett steg till i utvecklingen.

CARL-JOHAN (forts.)

Och det steget tog dom tidiga bankirerna under renässansen. Hos dom kunde du sätta in ditt guld i säkert förvar och i handen fick du en skuldsedel värd samma belopp. Och dom garanterade att om man kom tillbaka med en sån skuldsedel skulle dom lösa in den. Du lämnar skuldsedeln och får tillbaka samma värde i guld, eller annan ädelmetall. Dom garanterar beloppet som står på skuldsedeln. Och när tillräckligt många tror på den här garantin så är sedeln värd det belopp som står på den. Det finns ingen anledning att springa och lösa ut guldet. Sedeln är ju värd det som står på den - och det är ju mycket enklare att handla med den än att springa fram och tillbaka och lösa ut guld. Vi har då plötsligt en marknadsekonomi, där sedlar som man kan handla för cirkulerar utan att nånsin lösas in mot guld. (*Visar hundralappen.*) Och då är vi ju tillbaka till den här. Det finns ju en garanti bakom den här också. Det är svenska staten som garanterar att den här sedeln är värd hundra kronor. Och den statliga garantin är viktig - men det är inte nödvändig. För i slutändan handlar det inte om vilken institution som gett ut pengarna eller vem som garanterar beloppet. Det handlar om att vi litar på garantin. Det handlar om vårt förtroende. Det är alltså en överenskommelse oss emellan, som självständiga individer.

Den tillförordnade CHEFEN kommer in.

tf. CHEF

Älskling - nu är det så här. Jag. Jag har träffat en annan. Ja, det är inget allvarligt, förstår du. Vi har bara träffats ett par månader. Men jag har beslutat mig för att fortsätta träffa honom. Och det vore ju inte rättvist mot dig. Du och jag. Med dig köper jag inget fallfärdigt ruckel på Österlen och renoverar. Med dig kan jag inte segla på Medelhavet. Nej, säg ingenting. Det är inte dig det är fel på. Du ska inte förändra dig för min skull. Du är bra nog som du är, min lilla sockerbit. Men jag älskar inte dig längre; jag vet inte om jag nånsin gjorde det. Jag är faktiskt tämligen säker på att jag aldrig älskat dig. Men vi är ju fortfarande kollegor. Och jag är fortfarande din chef. Det förändras ju inte. Så fortsatt du nu - så ses vi på kontoret på måndag. För lunchen igår?
(*Tar hundralappen.*) Ciao!

CARL-JOHAN

Vi har nu en situation där skuldsedlar är i omlopp och kan användas som betalningsmedel. Vi har lämnat den omständliga bytesekonomin - och nu kan handeln ta fart på riktigt, utan alla dom där hindren med att para ihop säljare och köpare med precis rätt varor. Vi har alltså gått från det här:

CARL-JOHAN skriver följande på en white board:

VARA → VARA.

CARL-JOHAN

Till det här:

CARL-JOHAN skriver följande: VARA → PENGAR → VARA.

CARL-JOHAN

Nu hoppas jag att ni har fått en lite bättre uppfattning om vad pengar är egentligen. Att vare sig det är såna här sedlar vi pratar om eller en datapost på ett konto så handlar det bara om förtroende. Pengar är pengar för att vi tillsammans bestämt det. Och då hoppas jag också att ni kan se varför det är en sån fantastisk uppfinning. All handel är baserat på det här förtroendet. Vi byter varor mot pengar som vi byter till oss andra varor med. Då är vi framme vid en ny fantastiskt uppfinning: kapitalismen. Och det här är uppfinningen.

CARL-JOHAN skriver följande: PENGAR → VARA

CARL-JOHAN

Vi byter pengar mot en vara ... (*Skriver följande på samma rad: → PENGAR*) ... som vi byter mot ännu mer pengar. Skrivet på en tavla så här ser det nästan inte klokt ut. Det ser nästan ut som magi. Och det här har också använts som kritik mot kapitalismen, att kapitalismen inte skapar nånting. Men det gör den ju. Den skapar pengar. Och det kan verka abstrakt, men då ska ni komma ihåg hur pengar fungerar. Det handlar om förtroende. Om vi tillsammans inte litar på valutan när penningmängden ökar - ja, då blir valutan värd mindre. (*Håller upp sedeln.*) Det här är inte en abstraktion - inte så länge vi litar på den.

CARL-JOHAN (forts.)

Hundra kronor är hundra kronor - och kapitalismen skapar mer pengar. Men dom flesta av er kom ju inte hit ikväll för att höra om ekonomisk historia, eller hur? Ni kom hit för att höra om nästa steg: kapitalismens nästa utvecklingsteg - det som händer just nu, runt omkring oss. Hur ser det ut? Om vi tittar på tavlan ett ögonblick. Det där översta, där vi byter en vara mot en annan vara - det är ju nånting förföriskt i enkelheten med det, eller hur? Men vi ska inte titta tillbaka. Vi ska titta framåt.

CARL-JOHAN skriver följande: PENGAR → PENGAR

CARL-JOHAN

Vi ska byta pengar mot mer pengar.

Den tillförordnade CHEFEN stiger in och smiskar CARL-JOHAN hårt på rumpan: en gest av uppskattning.

tf. CHEF

Nej men, du är väl inte ledsen fortfarande, baby?

CARL-JOHAN

Nej ... jag har det bra.

tf. CHEF

Bra där! Håll huvudet högt. Vi ska inte blanda in känslor i en professionell relation, sötnos. Att vi har varit ett par spelar ju ingen roll i vår nuvarande situation. Visst har jag rätt?

CARL-JOHAN

Jo, självklart.

tf. CHEF

Bra - bra där. Men vi måste faktiskt prata om dina resultat. Dom ser inte så bra ut.

CARL-JOHAN

Mina resultat följer medianökningen.

tf. CHEF

Är du verkligen nöjd med att ligga i mitten?

CARL-JOHAN

Nej. Jag bara säger att det finns dom på banken som har sämre resultat än mig.

tf. CHEF

Dom där föreläsningarna du håller i, på Medborgarskolan -

CARL-JOHAN

Jag vill påpeka att det sker utanför arbetstid, det inverkar inte det minsta på mitt arbete.

tf. CHEF

Det är en ren sidoverksamhet?

CARL-JOHAN

Tveklöst. Det är bara något jag gör utöver ... mitt arbete kommer först.

tf. CHEF

Det inverkar inte på ditt arbete?

CARL-JOHAN

Inte det minsta.

tf. CHEF

Du har ett arbete, sötnos. Jag är din chef. Du handlar med derivat. Det är ditt arbete.

CARL-JOHAN

Ja, och jag sköter mitt arbete.

tf. CHEF

Du sköter ditt arbete. Men utanför din arbetstid föreläser du om ekonomi för lekmän.

CARL-JOHAN

Det ger mig tillfredsställelse, utanför arbetet.

tf. CHEF

Du har ett arbete. Men utanför ditt arbete har du ytterligare ett arbete, som föreläsare. Det ger dig tillfredsställelse.

CARL-JOHAN

Jag trivs med mitt arbete.

tf. CHEF

Men du behöver till-freds-ställelse. Och vi behöver öka utlåningen.

CARL-JOHAN

Vad menar du?

tf. CHEF

Du vet hur situationen ser ut. Utlåningen till hushållen har ökat under en lång tid; hushållen har större skulder än nånsin tidigare. Mycket tack vare borätterna och den heta bostadsmarknaden. Men den senaste tiden har utvecklingen planat ut. Det är oroande tecken i tiden. Vi måste hitta nya lånekunder - och det här blir ditt jobb.

CARL-JOHAN

Men -

tf. CHEF

Under lång tid har en stor grupp stått helt utanför marknaden: dom utan kreditvärdighet. Det är diskriminering. Dom borde också få ta del av kreditmarknaden, precis som medelklassen. Vi erbjuder dom lån med låg amortering till en början, som sen successivt ökar - förhoppningsvis i takt med deras återbetalningsförmåga. Annars kan dom alltid ta ett nytt lån för att betala amorteringarna. Förstår du vilken framgång det här skulle vara för oss?

CARL-JOHAN

Men hur kommer det att påverka vår kreditvärdighet, om det inte finns säkerhet som backar upp lånen?

tf. CHEF

Inte det minsta. Kreditinstituten är införstådda. Dom ser positivt på utvecklingen, du behöver inte oroa dig. Vi har haft mötmöten om det här.

CARL-JOHAN

Och vad vill du att jag ska göra?

tf. CHEF

Det du gör bäst, baby. Föreläsa för massorna. Du vet att vi har haft svårt att få genomslag med vår traditionella reklam. Ungdomarna numera är alldeles för sofistikerade mediekonsumenter, till och med dom arbetslösa och utbildade. Vi har haft en del framgångar med viral marketing, men vi behöver en gammal hederlig folkrörelse för att sälja den här skiten. Vi behöver nån som åker ut och berättar för folket varför dom ska skuldsätta sig. Vi behöver dig, min lilla sockerbit.

CARL-JOHAN

Jaha ... Får jag behålla mina optioner?

tf. CHEF

Nej, det går inte. Hur skulle det se ut? Det är ju ett incitamentsprogram för våra traders.

CARL-JOHAN

Jag vet inte om ... Det här låter väldigt mycket som en degradering av min tjänst.

tf. CHEF

Nej, inte alls. Det är bara en omprioritering inom organisationen.

CARL-JOHAN

Jag kan inte godta det här.

tf. CHEF

Men krångla inte nu, sötnos.

Den tillförordnade CHEFEN försöker att kittla CARL-JOHAN.

tf. CHEF

Du tycker ju om att stå på scen.

CARL-JOHAN

Visserligen. Men -

tf. CHEF

Du vill ju stå på scen. Där känner du dig älskad. Beundrad. Sedd.

CARL-JOHAN

Så är det inte.

tf. CHEF

Nu retas du bara.

CARL-JOHAN

Nej, det gör jag inte.

tf. CHEF

Man kan inte *spela hard-to-get*, det är alldeles för genomskinligt. Man måste ut där i världen och skapa nya möjligheter. Det är bara då man är åtrå-värd.

CARL-JOHAN

Jag känner att jag måste tacka nej.

tf. CHEF

Det är därför jag vill ha dig. Och jag får alltid det jag vill ha.

CARL-JOHAN

Det är ... det är mycket smickrande, men jag tror inte ...

tf. CHEF

Nu retas du igen - spelar svårflörtad. Tror du inte jag känner hur upphetsad du är.

CARL-JOHAN

Nej ... jag uppskattar ...

tf. CHEF

Mm! Mm! Mm!

CARL-JOHAN

... den här plötsliga uppmärksamheten, men jag tror inte jag är intresserad.

tf. CHEF

Du känns intresserad - det känns som om du har ett väldigt *stort* intresse. Mm! Mm! Mm! Visst är du lite intresserad?

CARL-JOHAN

Mm ...

tf. CHEF

(*Kliver av CARL-JOHAN.*) Bra där!

CARL-JOHAN

(*till publiken*) Ja, så här gick det alltså till när min chef gav mig det här uppdraget. Det här hände alltså inte precis, utan det var ju ett tag sen. Och det var naturligtvis ingen publik som tittade på - vi hade ett möte i konferensrummet på kontoret, bara vi två. Och gick så klart inte till så här riktigt. Vi har dramatiserat förloppet som man säger, eller hur?

tf. CHEF

Ja, precis. Jag satt ju inte juckade mot honom på mötet - det hade ju varit helt galet.

CARL-JOHAN

Nej, men du smiskade mig faktiskt på rumpan.

tf. CHEF

Ja, men du har ju så smiskvänlig rumpa - det är svårt att låta bli.

CARL-JOHAN

Jag tycker faktiskt att det var opassande.

tf. CHEF

Det spelar ingen roll vad du tycker. Jag är chef och jag bestämmer.

CARL-JOHAN

Ja, det här är ju inte min chef på riktigt. Hon spelar ju bara min chef i den här scenen. Och det gick ju inte till så här egentligen. Men i huvudsak gick det till så här. Det är ju inte så att vi bara har hittat på. Jag var på det här mötet och fick det här uppdraget: att ge mig ut och prata med er. Och jag tycker den tanken är ganska radikal. Istället för att halvljuga och dölja sina avsikter som man vanligtvis gör i den här branschen när man försöker tjäna pengar på er konsumenter - ni vet, ni har säkert blivit pålurad nån pensionsförsäkring med löften om en fin utdelning när ni blir sextiofem. Men istället för att göra det här vanliga så står jag här framför er med ambitionen att lära er mer om penningpolitik och bankväsendet. Och med den här nya kunskapen hoppas jag att ni ser alla fördelarna med att låta oss revolutionera er privatekonomi.

Den tillförordnade CHEFEN blir MAGDALENA.

CARL-JOHAN

Men först ska jag upplåta den här scenen till en annan föreläsare.

CARL-JOHAN (forts.)

En föreläsare som hoppas kunna revolutionera er andliga sida. Det här är då inte min chef längre.

MAGDALENA

Ja, jag spelar alltså en annan roll nu - hänger ni med på det? Jag är en helt annan person nu.

CARL-JOHAN

Ja, det blir lite krångligt nu, för vi har inte träffats än.

MAGDALENA

Nej, vi träffas inte förrän efter föreläsningen, det är första gången. Hänger ni med på allt det här?

CARL-JOHAN

Hon har alltså ingen koppling till mig alls.

MAGDALENA

Vi bara råkar föreläsa på samma event, samma kväll.

CARL-JOHAN

Jag visste inte ens att hon skulle föreläsa innan mig. I så fall skulle jag tagit upp det med arrangören, för jag vill verkligen inte förknippas med sån här nyandlig kvasivetenskap. Det är inget annat än rent bedrägeri dom håller på med - är min uppfattning.

MAGDALENA

Men vi träffas efteråt sen - första gången vi träffas.

CARL-JOHAN

Absolut - kör hårt! En applåd för henne, tack!

MAGALENA

Tack så mycket! Tack! Innan vi börjar tänkte jag bara rensa luften lite. Jag känner att det lite spänt i lokalen. Några av er kanske känner er lite obekväma - ni kanske tänker att det här är en sån där teaterföreställning där vi kommer ut i publiken och håller på, och drar upp er på scen och annat sånt obehagligt. Ni kan vara helt lugna. Vi ska inte upp och greja med er, jag lovar. Det är bara ett, ett enda litet tillfälle. En enda liten-liten gång. En liten-liten grej. Ni behöver inte komma upp på scen. Vi behöver bara lite hjälp med att hålla ett par saker, det är allt. Så ni som gillar sånt kan ju förbereda er på att räcka upp handen. Och ni som verkligen inte vill - jag kan göra ett tecken innan frågan kommer, så kan ni titta ner i golvet då. Och då kommer vi inte ta er - okej? När jag gör det här tecknet - okej? Då tittar ni ner. Ska vi prova en gång, bara för säkerhets skull? Okej ...

MAGDALENA gör tecknet till publiken.

MAGDALENA

Ja men, det funkade ju finfint. Då kör vi på det.

MAGDALENA (forts.)

Och då kör jag igång. Hej, allihopa! Jag heter Magdalena. Och jag har en hemlighet. Något som har förändrat mitt liv. Och som kan förändra ert också. Det här är inget jag har kommit på - det kan jag inte ta äran för. Det här är en hemlighet som historiens främsta alla har burit. Och dom flesta har dolt den för omvärlden. En elit av människor som inte velat dela med sig hemligheten bakom deras fantastiska framgångar. Men jag snubblade över deras hemlighet. Dom ville inte dela med sig. Men jag vill inget hellre. Jag var en bruten människa - jag var det. För bara ett par år sen. Jag hade passerat trettio och jag kunde inte längre få jobb - för gammal för att spela fröken Julie. Och jag hade skulder. Inte så mycket till en början - jag hade klarat av avbetalningarna om jag haft ett fast arbete. Men på a-kassa gick det inte, jag gick back varje månad. Och min man hade lämnat mig. Vi var inte gifta, men det trodde jag bara var en tidsfråga. Han var otrogen - vågade inte dumpa mig själv, utan det fick jag göra åt honom. Och ovanpå allt det här blev min hälsa allt sämre: märkliga smärtor i kroppen, migrän, och jag blev yr så fort jag rörde på mig. Bollades runt av vården, så klart - men inget hjälpte. Blev lite bättre när jag provade zonterapi, men det höll inte i sig. Det var ju psykologiskt, det förstod jag ju så klart. Men jag hittade ingen väg ut. Ni har säkert liknade historier. Annars skulle ni nog inte vara här, eller hur? Det är inget att skämmas för. Man fastnar i en negativ spiral och man hittar inte ut.

MAGDALENA (forts.)

Men jag hade tur - om man nu kan kalla det tur. Jag tror att det hade en djupare innebörd än så. Jag började forska, jag började ställa frågor, och jag hittade snart människor som hade svaret. Jag hittade dom som bar på hemligheten. För det finns dom som vill dela med sig av kunskapen. Det finns dom som inte fruktar att andra människor ska få reda på deras hemlighet. Det finns dom som tror att ju fler som känner till hemligheten desto bättre värld får vi allihop. Det finns dom inte är rädda för hemligheten, och vad den kan göra för oss människor. Och nu har jag burit på hemligheten i två år. Och den har förändrat mitt liv på alla sätt ett liv kan förändras. Och jag har vikt mitt liv åt att sprida hemligheten. Hemligheten är lagen om attraktion. Lagen om attraktion. En naturlag som styr hela universum - från dom allra minsta atomer, till stjärnor och galaxer och all materia i den iskalla rymden. Och den styr oss - och våra liv på samma sätt. Men till skillnad från död materia kan vår levande kropp påverka vår omgivning. Vi kan använda lagen om attraktion till vår fördel. Men vad betyder allt det här? Jo, lagen om attraktion är en grundläggande naturlag som säger att lika söker lika. Atomer söker sig till varann och bildar komplicerade molekyler och molekylerna söker sig till varann och bildar ännu mer komplicerade organismer. Tänk er en magnet. Tänk er att ni själva är en magnet. För det är ni. Ni är alla magneter som attraherar likhet. Lika söker lika.

MAGDALENA (forts.)

Och era tankar fungerar på samma sätt. Tankar är ju inte abstrakta saker. Dom är också en del av universum. Dom är elektriska impulser i era hjärnor, och dom är oerhört kraftfulla. Våra hjärnor är bland dom mest komplicerade saker som finns i universum och våra tankar, precis som allt annat, lyder under lagen om attraktion. Lika söker lika. Våra tankar söker sin like. Vi sänder ut våra tankar och vår omgivning svarar. Tänker vi på smärta attraherar vi smärta. Vi skapar på så sätt vår egen smärta. Det är så vi fastnar i en negativ spiral, förstår ni? Genom våra egna negativa tankar manifesterar vi negativa saker i vår omgivning. Så grundläggande är den här naturlagen. Men vi kan vända det till vår fördel. Genom att aktivt föreställa oss positiva saker som händer i vårt liv kan vi skapa dom. Vi kan tänka framgång och därigenom skapa framgång. Vi har förutsättningarna att skapa vårt liv precis som vi vill ha det. Vi har kraften att skapa.

CARL-JOHAN rullar in en fikavagn.

MAGDALENA

Hej!

CARL-JOHAN

Hej!

CARL-JOHAN och MAGDALENA korsar händer över vagnen då de sträcker sig efter fika.

MAGDALENA

Oj, hoppsan!

CARL-JOHAN

Förlåt.

MAGDALENA

Nä, det är jag som ...

CARL-JOHAN

Ta du först.

MAGDALENA

Nä, det är ju jag som kommer och tränger mig - ta du först.

CARL-JOHAN

Nej-nej, jag är klar - ta du.

MAGDALENA

Säkert? Ska du inte ta en bulle också?

CARL-JOHAN

Nej tack.

MAGDALENA

Vad det inte det du sträckte dig efter?

CARL-JOHAN

Nej. Eller jag tänkte ta en. Men jag ändrade mig.

MAGDALENA

Men ta en - du har förtjänat en bulle.

CARL-JOHAN

Tack. Men den är lite stor.

MAGDALENA

Nu får ju jag lite dåligt samvete om jag äter en.

CARL-JOHAN

Nä men, så behöver du inte känna. Det är bara att det kan bli lite mycket med så mycket bulle, tycker jag. Det är väldigt sött.

MAGDALENA

Ska vi dela?

CARL-JOHAN

Ja. Det kan vi göra.

MADGALENA delar bullen.

CARL-JOHAN

Tack.

MAGDALENA

Varsågod.

De äter bulle.

CARL-JOHAN

(Sträcker fram handen.) Carl-Johan.

MAGDALENA

Jag vet. Jag såg föreläsningen. Magdalena heter jag.

CARL-JOHAN

Hej.

MAGDALENA

Hej.

CARL-JOHAN

Vad tyckte du om föreläsningen då?

MAGDALENA

Du var jätteduktig på scen, tyckte jag.
Jätteduktig.

CARL-JOHAN

Tack. Jag hann inte se så mycket av din tyvärr. Men du har verkligen jättebra kontakt med publiken.
Jättebra.

MAGDALENA

Synd att du inte kunde se hela. Tror du hade haft nytta av ett par saker som jag pratade om.

CARL-JOHAN

Ja, kanske. Men vi kanske stöter på varann igen, ute på turné.

MAGDALENA

Känner du till lagen om attraktion?

CARL-JOHAN

Jo, den delen hörde jag.

MAGDALENA

Men jag övertygade inte dig?

CARL-JOHAN

Så var det inte. Jag bara ... det är inte riktigt min syn på världen, men det är spännande det du säger.

MAGDALENA

Men du tror inte ett smack på det?

CARL-JOHAN

Nej, inte så. Jag har bara ... en annan syn på det.

MAGDALENA

Hur ser du på det då?

CARL-JOHAN

Ja, du såg ju min föreläsning. Jag har ju en mer världslig syn på saker och ting.

MAGDALENA

Hur menar du då?

CARL-JOHAN

Jag menade verkligen att förringa det du säger, verkligen inte. Då missförstår du mig. Jag tycker det är spännande. Men jag tänker inte på saker och ting på det sättet, ur det perspektivet.

MAGDALENA

Men du kan väl inte bara tänka på pengar?

CARL-JOHAN

Var det så du upplevde min föreläsning?

MAGDALENA

Nej, absolut inte. Men det du pratar om tar ju bara upp en del av livet: det ekonomiska - och det är ju bara en liten del av vad det innebär att vara människa.

CARL-JOHAN

Det är klart att det finns immateriella värden också. Men dom är också en del av ekonomin. Ekonomi handlar inte bara om pengar, det handlar om hur vi bygger vårt samhälle, hur vi interagerar med varann. Det är i centrum för hur vi lever tillsammans på den här jorden.

MAGDALENA

Jag menade inte att det skulle låta som kritik; jag förstår att det är viktigt för dig, och det är superviktigt med ekonomi. Vad jag försöker göra är att ge publiken möjligheten att förändra sina liv, förstår du vad jag menar?

CARL-JOHAN

Vad tror du att jag håller på med? Jag ger människor verktygen att förändra förutsättningarna i deras liv. Allting utgår från det.

MAGDALENA

Självklart. Men jag menar på ett mer grundläggande, personligt plan. Nånting bortom ekonomi och politik och allt sånt, nånting här (*lägger handen på Carl-Johans bröst*) inne.

Paus.

CARL-JOHAN

Nej, jag är ledsen. Jag ger publiken handgripliga, konkreta verktyg att förändra livet. Jag kan producera mätbara resultat, det jag talar om har ju stöd i forskningen. Det är det människor behöver: metoder man faktiskt kan lita på -

MAGDALENA

Min "metod" är ingen metod, det är nåt mycket kraftfullare.

CARL-JOHAN

Jag ber om ursäkt, det var inte meningen att låta så hård.

MAGDALENA

Tro mig, jag hör sånt hela tiden. Men det spelar ingen roll - jag själv är ett levande bevis på att det fungerar.

CARL-JOHAN

Nej, det är faktiskt inget bevis. En person är inte ett statistiskt underlag -

MAGDALENA

Det finns tusentals som vittnar om samma sak -

CARL-JOHAN

Det har inte med saken att göra. Du kan inte /
påvisa det här i upprepade test med kontrollgrupp.

MAGDALENA

Det finns vittnesmål i hela mänsklighetens
historia. Bevisen / finns överallt, om man bara
öppnar ögonen.

CARL-JOHAN

Du kan lika gärna försöka bevisa att Moses delade
röda havet / eller att profeten flög till Jerusalem
på vad det nu var han flög på.

MAGDALENA

Det finns faktiskt nåt som heter empirisk kunskap
och om du bara / lyssnat på alla vittnesmål
istället för stirra dig blind på siffror.

CARL-JOHAN

Om du bara hade erkänt att det här du pratar om
handlar om tro och inte vetenskap, då hade jag i
alla fall respekterat dig.

CARL-JOHAN inser att han gått för långt.

MAGDALENA

Jaha ...

MAGDALENA går därifrån. CARL-JOHAN tar upp mobiltelefonen och sms:ar.

CARL-JOHAN

Fick ditt nummer från arrangören. Argumenterar ibland alldeles för aggressivt. Självklart respekterar jag dig. Hoppas att du inte tycker alltför illa om mig. Mvh Carl-Johan. Skicka.

MAGDALENA läser sms:et, lägger undan mobilen ett ögonblick, tar därefter upp den igen och sms:ar.

MAGDALENA

Tyckte verkligen inte det var okej att säga så. Men jag var väl inte heller så snäll mot dig. No hard feelings. Backslash, backslash, Magdalena.

CARL-JOHAN

Ber verkligen om ursäkt. Gick över gränsen. Turnélivet tar på humöret. Ligger på mitt hotellrum och skäms. Hoppas vi stöter på varann igen nå gång. (Paus.) Kram, utropstecken.

MAGDALENA

Jag förstår. Det kan vara svårt att vara på topp hela tiden när man spenderar varenda kväll ensam på olika hotellrum. Vi stöter säkert på varann igen. Kram Magdalena.

CARL-JOHAN

Dessutom har min agent bokat rum på världens sunkigaste Hilton.

CARL-JOHAN (forts.)

Kolon bindestreck vänsterparentes, ledsen smiley.

MAGDALENA

Bor du på Hilton i natt? Jag också. Men mitt rum är helt okej.

CARL-JOHAN

Du också på Hilton? Vilken våning?

MAGDALENA

Sju. Du?

CARL-JOHAN

Åtta. Slumvåningen tydligen, semikolon bindestreck högerparentes, flörtig smiley.

MAGDALENA

Ha ha. Ovanför mig. Är det du som tittar på porr med hög volym?

CARL-JOHAN

Nej. Jag tror att det är mina grannar. Och jag tror att det är en liveshow.

MAGDALENA

OMG. Det låter som värsta p-rullen. Vad gör dom med varann? Nästan lite avundsjuk, punkt punkt punkt.

CARL-JOHAN stolpar omkring i rummet innan han svarar.

CARL-JOHAN

Jag också, punkt punkt punkt. Skicka.

MAGDALENA

Vi får väl försöka sova med öronproppar i natt. Sov gott.

CARL-JOHAN

God natt. Kommer nog att drömma att du ligger bredvid, naken. Skicka. Nej-nej-nej, inte skicka för helvete. Avbryt! Nej! Nej! Fan!

CARL-JOHAN tittar på MAGDALENA, inväntar hennes reaktion medan hon läser sms:et. Hon tittar upp på honom.

MAGDALENA

Rumsnummer, frågetecken.

CARL-JOHAN

Åttahundraelva.

MAGDALENA

Vill du att jag ska komma upp?

CARL-JOHAN

Ja. Tack.

CARL-JOHAN och MAGDALENA dansar wienervals.

MAGDALENA

Nej. Jag kan inte. Förlåt, men jag kan inte.

CARL-JOHAN

Jaha. Nähä. Det är lugnt.

MAGDALENA

Jag trodde att jag kunde. Men jag kan inte.

CARL-JOHAN

Vad är det du inte kan?

MAGDALENA

Det här. Ett one night stand. Jag kan inte det.

CARL-JOHAN

Men vad är det som säger att det här är ett one night stand?

MAGDALENA

Alltihop! Har du inte haft ett one night stand förut?

CARL-JOHAN

Jo, det är klart jag haft, men det -

MAGDALENA

Lägg av. Jag går nu.

CARL-JOHAN

Men vänta! Det spelar ingen roll om vi inte hamnar i säng. Men jag vill inte att du går så här.

MAGDALENA

Du tycker ju jag är tokig i huvudet bara för att du inte kan föra in mina uppgifter i ett excelblad och kalkylera skiten.

CARL-JOHAN

Jag tycker inte du är tokig.

MAGDALENA

Kan du se nåt mellan oss - på riktigt?

CARL-JOHAN

Ja - kanske.

MAGDALENA

Då är det du som är tokig.

CARL-JOHAN

Men det här var inte det jag ville prata om. Jag förstår om ni vill veta vad som hände mellan mig och Magdalena, men det är faktiskt inte det viktiga här. Och jag förstår att ni tycker den här rom-com-historien är mer intressant än mina föreläsningar. Men det är inte därför ni är här. Ni är här för att ni behöver få reda på sanningen. Sanningen om hur pengar skapas. Ni behöver den kunskapen. Annars kommer ni bara fortsätta vara offer för finansmarknaden. Kommer ni ihåg vad jag berättade om pengar? Att pengar handlar om förtroende, att vi litar på att pengar är pengar och inte bara en papperslapp eller några siffror på ett konto.

MAGDALENA (forts.)

Och det här jag skrev på tavlan - det är det vi ska göra, vi ska byta pengar mot mer pengar. Och då måste ni förstå hur pengar skapas i första taget. Många tror - till exempel trodde Magdalena det innan hon visste bättre - hon trodde att pengar ges ut av staten som trycker sedlar och präglar mynt. Men den stora merparten pengar är inte sedlar och mynt som ges ut av staten; den stora merparten existerar bara som siffror på ett konto. Det är där dom flesta pengar finns, som dataposter. Och det är inte alls staten som skapar dom här pengarna, dom kontrollerar inte skapandet av den stora merparten av pengar som finns i vårt samhälle. Vem gör det då? Det är bankerna som skapar pengarna. Bankerna - dom privata bankerna. Och dom som säger nåt annat är antingen felinformerade eller så försöker dom vilseleda er. För bankerna vill inte att vi ska rikta sökljuset mot dom. Dom vill inte att du och jag ska veta att dom har den här makten. Men hur gör dom egentligen? Jo, det är hur enkelt som helst. Du går till banken och ber om ett lån, för du vill köpa den där huset på Österlen. Det ligger lite off, men priset är bra och planlösningen är perfekt och om du bara bredspacklar vardagsrummet och renoverar toan så har du en perfekt sommarbostad. Bankerna har ju så klart en massa pengar: alla dom på era lönekonton och sparkonton. Men det är bara en bråkdel av vad dom lånar ut.

CARL-JOHAN (forts.)

Redan dom där bankirerna under renässansen som jag pratade om, dom räknade ut genom trial and error att dom bara behövde ungefär tio procent av beloppet dom hade gett ut skuldsedlar för - det räckte för att täcka dom som kom tillbaka för att lösa in sina sedlar. Dom pengarna som banken lånar ut till dig för att köpa ditt drömhuis finns inte innan du tar lånet; dom uppstår i samma ögonblick banken skriver in skulden på ditt konto. En skuld du kommer att arbeta hela livet för att betala tillbaka. Men trots att dom inte fanns innan du tog lånet så är dom lika verkliga som den här sedeln (*håller upp hundralappen*). Säljarn till huset på Österlen kan naturligtvis köpa vad han vill för pengarna. Men bankerna skapar pengarna ur tomma luften, ett trolleritrick. Och dom går ännu längre. Dessutom använder dom pengar dom själva har skapat för att köpa värdepapper och företag och fastigheter och allt annat man kan tjäna ännu mer pengar på. Bankerna vägrar vara offer för finansmarknaden - dom är finansmarknaden. *Det är sanningen.*

MAGDALENA

Hej!

CARL-JOHAN

Hej ... vad gör du här? Ska du föreläsa här ikväll?

MAGDALENA

Nej - imorgon. Bara kikar lite på lokalen inför mitt gigg. Det är mitt svepskäl i alla fall.

CARL-JOHAN

Imorgon alltså - där ser man.

MAGDALENA

Jag lyssnade till din föreläsning. Den var annorlunda - mer passionerad än sist jag såg dig.

CARL-JOHAN

Kom du hit för att för att se mig?

MAGDALENA

Ja. Uppenbarligen.

CARL-JOHAN

Jaha ...

MAGDALENA

Tack för ditt e-mail. Det var väldigt fint.

CARL-JOHAN

Jag ville bara ... Det kändes inte rätt. Jag ville inte lämna så som det var, när du gick ... Jag ville att du skulle veta det.

MAGDALENA

Det var väldigt fint.

CARL-JOHAN

Vad bra ... att du tyckte det. Jag var rädd att jag hade tagit i för mycket.

MAGDALENA

Jo, jag förstod nog inte riktigt. Vi känner ju varann knappt.

CARL-JOHAN

Jag kanske gick lite överstyr. Det är bara det att ... jag vet inte riktigt, det kändes rätt att skriva det. Det var inte meningen att skrämma dig.

MAGDALENA

Jag är ju här - jag kan inte ha blivit så skrämmd.

CARL-JOHAN

Jag tänkte bara ... ja, eftersom du inte svarade.

MAGDALENA

Jag behövde lite tid att tänka.

CARL-JOHAN

Du behöver alltså inte svara. Jag gick för fort fram, det förstår jag så klart. Det var bara det att jag inte kände för att resa själv - man vill ju ha sällskap. Inget roligt att ligga på stranden alldeles själv.

MAGDALENA

Vad jag förstår finns det gott om sällskap att hyra där nere.

CARL-JOHAN

Jag skulle aldrig ens komma på tanken att -

MAGDALENA

Jag vet - jag vet. Jag bara skojade med dig.

CARL-JOHAN

Jaha - förlåt. Jag ville bara inte att du skulle tro att jag var en sån.

MAGDALENA

Det tror jag inte för ett ögonblick.

CARL-JOHAN

Självklart måste jag som en sann liberal motsätta mig all form av statlig inblandning i såna frågor. Vuxna människor ska naturligtvis få köpa och sälja precis vad dom vill - så länge det inte skadar tredje part. Inte för att jag stödjer sexindustrin, det gör jag verkligen inte. Men det vore väldigt von oben av mig att lägga nån slags moralisk ... ja, att döma dom som väljer att köpa och sälja sånt ... Förlåt, jag bara babblar. Jag har svårt att låta bli.

MAGDALENA

Ingen fara. Jag tycker om att lyssna på dig.

CARL-JOHAN

Men det var hur som helst inte det jag ville säga.

CARL-JOHAN

Det var lite tokigt av mig att bjuda med dig på semester bara så där. Precis som du säger, vi känner ju inte varann egentligen. Det var bara nåt som dök upp i stunden, nåt som jag kände skulle vara kul om du ville. Och jag menade så klart inte att vi skulle dela rum eller nåt sånt - utan bara resa som vänner. Men det spelar ingen roll. Jättekul att få träffa dig igen i alla fall. Så du ska alltså föreläsa här imorgon?

MAGDALENA

Jag hade gärna följt med dig. Men det känns som om vi borde reda ut några saker först.

CARL-JOHAN

Självklart. Jag var alldeles för ivrig, jag blir det ibland.

MAGDALENA

Då reder vi ut det nu.

CARL-JOHAN

Nu?

MAGDALENA

Ja, annars kan vi ju inte åka. Jag har inget planerat i jul. Och jag vill åka. Vill inte du det?

CARL-JOHAN

Jo. Så klart.

MAGDALENA

Då gör vi det nu.

CARL-JOHAN

Hur gör vi ... vad är det vi behöver reda ut?

MAGDALENA

Var så god, slå dig ner.

CARL-JOHAN

Jaha ... tack ...

MAGDALENA

Ja, det här med att du tycker att jag är tokig i huvudet.

CARL-JOHAN

Men det tycker jag inte.

MAGDALENA

Tycker du visst. Du tycker att det jag säger är tokigt - och i förlängningen betyder det att du tycker jag är tokig som säger det.

CARL-JOHAN

Det betyder det inte alls. Jag bara håller inte med.

MAGDALENA

Det här handlar om mycket mer djupgående saker. Du får det att låta som om vi bara diskuterar politik - vad vi röstar på.

CARL-JOHAN

Men på ett sätt är det ju precis det vi pratar om.
Vad röstar du på?

MAGDALENA

Vad menar du?

CARL-JOHAN

Vad röstar du på?

MAGDALENA

Folkpartiet. Jag gillar Leijonborg. Och jag var med
i Liberala ungdomsförbundet när jag var ung.

CARL-JOHAN

Jag röstade på Moderaterna.

MAGDALENA

Tänkte jag väl nästan. Jag skulle aldrig kunnat
rösta på en sån som Bo Lundgren.

CARL-JOHAN

Det är inte det jag menar. Jag menar att visst har
vi skilda åsikter. Men i grunden tror vi båda på
individens rätt att påverka sitt eget liv. Vi har
bara olika strategier och dom kan vi så klart
debattera. Men vi står på samma värdegrund. Vi
sätter båda den individuella friheten främst.

MAGDALENA

Du är fin.

CARL-JOHAN

Vad då?

MAGDALENA

Du är bara fin. Du vill väldigt gärna att vi ska åka.

CARL-JOHAN

Det hade varit kul.

MAGDALENA

Ja.

På stranden.

CARL-JOHAN

Vad kul vi har det.

MAGDALENA

Ja.

CARL-JOHAN

Det hade inte varit kul alls att ligga här själv.

MAGDALENA

Nej.

CARL-JOHAN

Verkligen jättekul att du följde med. Har du kul?

MAGDALENA

Ja.

CARL-JOHAN

Det spelar ingen roll att solen skiner och havet ... kluckar - nej, det gör det inte. För jag hade verkligen inte haft kul om inte du var här.
(Paus.) Vad är det hav gör egentligen. Susar?

MAGDALENA

Nej, det är vinden. Det är vinden som susar.

CARL-JOHAN

Vad är det havet gör då? Porlar - det är bäckar, va?

MAGDALENA

Mm.

CARL-JOHAN

Men det - det havet gör. (Gör havsljud.) Vad heter det? När vågorna slår. Det måste ju heta nånting. Skit samma. Det gör nåt - havet. (Paus.) Jag var lite rädd att det skulle kännas medelsvensson att åka till Thailand, men det här är faktiskt helt perfekt.

MAGDALENA

Jag förstår inte hur du inte kan se det - att du är medskapande till det här.

CARL-JOHAN

Det är klart jag ser det. Jag har sett till att det här blev av - den här resan.

MAGDALENA

Det är inte det jag menar, och det vet du. Du ser ju själv effekterna av ditt positiva tänkande; du ligger här på stranden i Khao Lak med mig - och solen skiner och havet gör vad det än är havet gör egentligen.

CARL-JOHAN

Men det kan ju lika gärna förklaras av en massa andra saker.

MAGDALENA

Allting samverkar ju. Men du attraherar det du vill ha med dina positiva tankar. Det är det jag tycker om med dig: du har en så stark positiv output. Jag hade ju lika gärna kunnat säga nej till den här resan.

CARL-JOHAN

Men det gjorde du ju inte.

MAGDALENA

Precis.

CARL-JOHAN

Nu låter det som om du inte har en egen fri vilja.

MAGDALENA

Det är klart jag har. Allting samverkar ju. Det är det som är lagen om attraktion. Och det hade ju lika gärna kunnat regna.

CARL-JOHAN

Du kan väl inte på allvar mena att jag kontrollerar vädret också!

MAGDALENA

Vi samverkar med det också. Allting i universum hänger ihop och allting påverkar vartannat.

CARL-JOHAN

Vi fick dåliga rum på hotellet. Hur förklarar du det? Olika våningar och allt.

MAGDALENA

Hur visualiserade du det innan vi kom hit?

CARL-JOHAN

Vad då? Jag ville att vi skulle bo bredvid varann.

MAGDALENA

Men innerst inne kanske du ändå ville att vi skulle dela rum?

CARL-JOHAN

Nej, det tänkte jag inte ... klart att jag inte skulle säga nej om du ville det, men det tänkte jag att du inte ville, så då tänkte jag att vi ändå kanske kunde bo bredvid varann.

MAGDALENA

Där har du förklaringen. Du hade en grumlig målbild. Egentligen ville du bo ihop. Men du vågade inte visualisera den målbilden fullt ut.

MAGDALENA (forts.)

Det är därför vi har hamnat på varsin ände av hotellet.

CARL-JOHAN

Vill du dela rum?

MAGDALENA

Nej.

CARL-JOHAN

Jag går och badar. (*Paus.*) Havet ...

MAGDALENA

Vad är det?

CARL-JOHAN

Det drar sig tillbaka.

MAGDALENA

Ja ... Är det lågvatten?

CARL-JOHAN

Ja ... Men det var det inte igår.

MAGDALENA

Ja ... Det kanske är månen, det påverkar väl tidvattnet?

CARL-JOHAN

Ja ... Men det går så snabbt.

MAGDALENA

Ja ... Det gör det.

CARL-JOHAN

Ja ... Det gör det.

MAGDALENA

Vad är det? Vid horisonten.

CARL-JOHAN

Det är horisonten. Vad menar du?

MAGDALENA

Den växer. Horisonten.

CARL-JOHAN

Det kan den ju inte ...

MAGDALENA

Men det gör den.

CARL-JOHAN

Det gör den.

MAGDALENA

Det är en våg.

CARL-JOHAN

Är det en våg?

MAGDALENA

Det är en våg.

CARL-JOHAN

Vi kanske borde springa.

MAGDALENA

Notis i Guardian, den 26 december 2004. U.S. Geological Surveys hemsida rapporterar ett jordskalv med magnitud åtta komma nio utanför västkusten på norra Sumatra, tusen miles nordväst om Jakarta.

CARL-JOHAN

Det ska sen uppgraderas till nio komma tre på richtersskalan.

MAGDALENA

Epicentrum beräknas vara tjugofem miles under havsytan.

CARL-JOHAN

Och en mile är ungefär en komma sex kilometer.

MAGDALENA

Han prenumererar på Guardian.

CARL-JOHAN

Jag gillar Blair.

MAGDALENA

Och han hatar svenska tidningar - tycker dom är usla. Men det blev så klart stora rubriker i dom dagen efter.

CARL-JOHAN

Hundratals svenskar dog i Thailand den 26 december 2004. Merparten av den dagens döda fanns dock i ett annat land.

MAGDALENA

Tvåhundraåttiotusen människor dog.

CARL-JOHAN

Författaren Annie Dillard berättar att det är svårt att förstå sig tvåhundraåttiotusen människor som drunknar.

MAGDALENA

"Nej, det är lätt", sa hennes sjuåriga dotter, "en massa massa prickar, i blått vatten".

CARL-JOHAN

Vi överlevde. (*Till MAGDALENA.*) Såja. Det är över. Såja. Såja.

MAGDALENA

Jag kan inte sluta skaka.

CARL-JOHAN

Det är bara adrenalinet. Det går över.

MAGDALENA

Hur mår du?

CARL-JOHAN

Jag mår bra. Vi klarade oss.

MAGDALENA

Är du skadad nånstans?

CARL-JOHAN

Fick en rejäl smäll i ryggslutet. Men det är ingen fara.

MAGDALENA

Var då?

CARL-JOHAN

Här. Men det är ingen fara - det är bara lite ömt.

MAGDALENA

Ta av dig kläderna.

CARL-JOHAN

Varför då?

MAGDALENA

Jo, jag vill att du knullar mig lite.

CARL-JOHAN tar av sig; han hinner dock inte få av sig kalsongerna.

MAGDALENA

Jag tycker vi tar och bryter här.

CARL-JOHAN

Jaha?

MAGDALENA

Ja, vi har ju lite annat vi måste hinna med också.

CARL-JOHAN

Ja, just det - det måste ju vi hinna också.

MAGDALENA

Vi tänkte alltså att vi skulle ta en liten paus här. Inte en sån paus man tar i vanliga fall, när teatern försöker prångla dåligt vin och ni snackar skit om skådisarna - utan vi ska försöka vara lite mer effektiva. Vi har nämligen nånting väldigt viktigt att säga.

CARL-JOHAN

Ja, precis. Vi ska presentera en helt ny satsning - och ni är bland dom första som får chansen att investera.

MAGDALENA

Avslöja inte för mycket nu.

CARL-JOHAN

Nä, det är bara en liten teaser.

MAGDALENA

Vi tar alltså en liten paus nu, och vi bjuder på kaffe. Så passa på och gå på toaletten där ute i foajén eller gå ut och ta lite luft utanför. Eller ni får stanna här och dricka kaffe också.

CARL-JOHAN

Dom hinner både och.

MAGDALENA

Ja visst. Och sen samlas vi här igen om ... en tio minuter eller nåt sånt. Och ni som har hört rykten eller läst nåt skvaller om det, var snäll och avslöja inte överraskningen för dom andra nu. För det här är *stort*.

CARL-JOHAN

Ja - varsågod och gör vad ni vill en stund.

Publiken får en paus och blir bjudna på kaffe.

MAGDALENA

Ja, då försöker vi samlas igen.

CARL-JOHAN

Varsågod och sitt allihopa!

MAGDALENA

Ja, då är det dags. Jag är faktiskt riktigt spänd.

CARL-JOHAN

Jag också.

MAGDALENA

Vi ska alltså nu presentera Teaterrepublikens senaste, och förmodligen den största satsningen nånsin.

CARL-JOHAN

Absolut, det här har potential är bli hur stort som helst.

MAGDALENA

Och jag vill bara påpeka att det här är på riktigt. Jag vet att det kan vara svårt att veta vad som är riktigt, när vi håller på. Men det här är alltså på riktigt - på riktigt-riktigt.

CARL-JOHAN

Ni kanske kommer ihåg att vi tidigare sålde aktier i Apoteksrepubliken - det var ju på riktigt.

MAGDALENA

Men inte på riktigt-riktigt.

CARL-JOHAN

Nej, vi fick ju aldrig in tillräckligt med kapital för att öppna det där apoteket. Det var egentligen aldrig en trovärdig affärsmodell.

MAGDALENA

August Lindmark, som skrev "Teaterrepubliken öppnar apotek" - han är ju vänsterpartist.

CARL-JOHAN

Ja, så illa är det.

MAGDALENA

Och han vet inte ett smack om att driva en affärsrörelse så klart.

MAGDALENA (forts.)

Dessutom är han mest intresserad så kallade konstnärliga kvaliteter.

CARL-JOHAN

Ja, det här är inget som är del av föreställningen eller fiktionen. Det är en riktigt satsning. Det är inget vi gör med några som helst konstnärliga syften. Det här handlar om att tjäna pengar - vi ska tjäna pengar, ni ska tjäna pengar, alla här ska tjäna pengar.

MAGDALENA

Jajamensan!

CARL-JOHAN

Vi presenterar härmed ... drumroll, please!

MAGDALENA trummar.

CARL-JOHAN

(*Drar upp en sedel*) Publikén! Publikén är vår egen valuta - och det här är en hundralapp: etthundra publiker.

MAGDALENA

Jag märker här att ni tycker det är lite konstigt - till och med lite komiskt. Men det här är på riktigt, jag lovar.

CARL-JOHAN

Jag tror dom förstår det nu?

CARL-JOHAN (forts.)

För ni förstår hur pengar fungerar nu, eller hur?

MAGDALENA

Men dom kanske inte förstår hur man bara kan ge ut sina egna sedlar så där, utan statens inblandning.

CARL-JOHAN

Men det kan man. Det handlar som sagt om förtroende. Och litar tillräckligt många på den här sedelns värde, så är den de facto värd det beloppet: etthundra publiker. Teaterrepubliken garanterar alltså att den här sedeln är värd etthundra publiker, och kommer ni med en sån sedel till oss så växlar vi in den mot svenska kronor - kontant i handen.

MAGDALENA

Du får nog förklara lite mer hur det funkar.

CARL-JOHAN

Självklart, jag är på väg. Teaterrepubliken erbjuder er att köpa etthundra publiker för etthundra svenska kronor. Den här sedeln fungerar som betalning här hos oss - för biljetter, eller vad ni än vill köpa av oss. Våra samarbetspartners [lista] - dom tar också emot publiker som betalning på samma sätt. Hos oss och våra samarbetspartners är det här pengar, precis som vilken annan valuta som helst. Och fler kommer att följa.

MAGDALENA

Och om ni passade på att köpa aktier i Apoteksrepubliken, så har vi ett specialerbjudande till er. Ni får möjligheten att köpa femhundra publiker för bara fyrahundrafemtio svenska kronor. Det funkar så att köper ni fyra etthundrasedlar får ni köpa en femte för bara femtio kronor. Ni får alltså köpa pengar till halva priset - det ni! Försök hitta ett sånt erbjudande nån annanstans.

CARL-JOHAN

Jo men, du har nog rätt. Dom ser lite skeptiska ut.

MADGALENA

Precis - dom fattar inte. Dom tror att det är en ploj.

CARL-JOHAN

Okej, om jag tar det här steg för steg. Ni vet säkert hur det är i kulturbranschen - aldrig tillräckligt med pengar. Vi får ju aldrig så mycket vi som vi behöver från våra bidragsgivare. Nu ska vi inte hålla på och gnälla som en typisk kulturinstitution - nej, jag bara sa det här som bakgrund, så ni förstår vad jag menar.

MAGDALENA

Till exempel har den här föreställningen inte fått nåt bidrag från Malmö kulturstöd.

CARL-JOHAN

Men vi ska inte gnälla nu, det vill ingen höra.

CARL-JOHAN (forts.)

Jag är tacksam för alla bidrag vi får - det är ju ändå skattebetalarnas pengar vi talar om.

MAGDALENA

Jag gnäller inte, jag bara försöker sätta den här satsningen i kontext - så att alla förstår.

CARL-JOHAN

Ja, det är bra -

MAGDALENA

Malmö kulturstöd har alltså inte så mycket pengar att röra sig med dom heller.

CARL-JOHAN

Tack ... Som sagt, vi får inte in tillräckligt med kronor för att täcka alla kostnader. Vi har så klart inte avtalsenlig lön, vi två till exempel. Men det spelar ingen roll längre. Underskottet täcker vi upp med publiker - vi höjer upp våra löner till avtalsenlig nivå och betalar mellanskillnaden med publiker. Vi får kanske åttatusen i svenska kronor och åtta till i publiker. Men allting går in i redovisningen under samma post, även om det är två olika valutor. Vi har helt plötsligt *skapat* pengar - på riktigt-riktigt.

MAGDALENA

Ja, vi dubblar vår omsättning så där. (*Knäpper med fingrarna.*)

MAGDALENA (forts.)

Och den här ökningen av Teaterrepublikens omsättning - ja, den redovisar vi till våra bidragsgivare. En sån här dramatisk ökning kommer dom att tolka som ett tecken på framgång. Och en stor framgång i år leder till ökade bidrag nästa år.

CARL-JOHAN

Ja, med det här i åtanke har vi i nästa års budget räknat med en rejäl ökning av våra bidrag.

MAGDALENA

Alltså för att sammanfatta: vi höjer våra löner med hjälp av publiken, vilket i redovisningen till våra bidragsgivare syns som en dramatisk ökning av vår omsättning. Och det leder till ökade bidrag i framtiden.

CARL-JOHAN

Men frågan är ju: vad tjänar ni på det? Jo, ni köper publiker i år, när växelkursen är ett till ett. Och sen säljer ni tillbaka dom till oss när kursen är mer till er fördel.

MAGDALENA

Får vi mer i bidrag kan vi ju köpa tillbaka publiker till ett mycket högre pris. Under föreställningsperioden är värdet låst mot kronan. Men därefter släpper vi valutan fri.

CARL-JOHAN

Vår ambition är alltså att successivt driva upp värdet på publiken gentemot kronan. Ni kan alltså tjäna pengar på att köpa billigt nu, och sälja tillbaka till oss dyrt.

MAGDALENA

Ni kan löpande följa valutakursen på vår hemsida: www.teaterrepubliken.se

CARL-JOHAN

Och det är det här jag menade när jag pratade om kapitalismens utveckling. Vi byter nu pengar mot mer pengar. Och mer effektivt kan det inte bli.

MAGDALENA

Man kan också se det som en fördelningspolitisk åtgärd, där vi tar pengar från dom många - alltså skattebetalarna som står för våra bidrag. Från dom många till dom få - alltså ni modiga investerare som ser att det här är ett gyllene tillfälle att tjäna pengar.

CARL-JOHAN

Ja, så tänk nu igenom hur mycket publiker ni vill köpa. Vi kommer att stå här efter föreställningen och växla. Och är det så att ni måste kila iväg till bankomaten vid Caroli så är det inga problem, vi väntar på er.

MAGDALENA

Ska vi fortsätta då?

CARL-JOHAN

Absolut - vi kör på.

CARL-JOHAN försöker utföra Adho Mukha Svanasana.

MAGDALENA

Mer isär. Andas. Slappna av i axlarna. Och andas.
Tänk hela tiden på andningen.

CARL-JOHAN

Hur menar du med axlarna?

MAGDALENA

Spänn dom inte. Och prata inte. Bara andas. Upp med
rumpan. Upp med rumpan! Och andas. Andas då!

CARL-JOHAN

Jag kan inte.

MAGDALENA

Du försöker ju inte ens.

CARL-JOHAN

Jag försöker visst - men det är inte så lätt.

MAGDALENA

Det är lätt om man anstränger sig lite bara.

CARL-JOHAN

Inte för mig.

MAGDALENA

Jag klarar det.

CARL-JOHAN

Men jag har ont i ryggen - i ryggslutet här.

MAGDALENA

Det är ju fullkomligt absurt - du är större och starkare och i bättre form än mig. Och kan du inte ens klara av en nedåtvänd hund, då försöker du inte ens.

CARL-JOHAN

Men allt det här är nytt för mig.

MAGDALENA

Men du ber mig att lära dig, och sen försöker du knappt. Jag förstår inte.

CARL-JOHAN

(*Läser högt.*) Sålunda är det absolut nödvändigt att sänka inkomstskatten. Alltför länge har inkomstbringande verksamhet misstänkliggjorts, och i praktiken bestraffats med ett kvävande skattetryck och orimliga pålagor på privat konsumtion. Det är hög tid att växla spår. Det är dags att tjäna mer pengar på pengar. Alliansen för Sverige framstår därmed som det enda trovärdiga alternativet inför valet 2006.

MAGDALENA

Vad är det här!

CARL-JOHAN

Bara en liten text om valet.

MAGDALENA

Adresserad till Mats Bergstrand på DN?

CARL-JOHAN

Det är bara en liten debattartikel.

MAGDALENA

Om valet?

CARL-JOHAN

Jag ville bara belysa några viktiga
skattesänkningar i Alliansens politik -

MAGDALENA

Vi kom ju överens om att fokusera på affirmation
för valsegern - och inte blanda in oss i debatten.

CARL-JOHAN

Den blev ju inte publicerad; han tyckte den var för
rättfram och saklig.

MAGDALENA

Vi har ju avsatt en kvart om dagen för affirmation.
Vi kom ju överens - du och jag.

CARL-JOHAN

Men det skadar väl inte att göra lite mer?

MAGDALENA

Det är precis som på transcendentallägret: först tjarar du om att få följa med, och sen sitter du och surar i ett hörn och vill inte vara med på flygövningarna.

CARL-JOHAN

Nej men, jag är bara rädd att bli som vänsterpaket - som inte engagerar sig politiskt om inte Timbuktu spelar och det är fritt inträde.

MAGDALENA

Tror du verkligen den där grisen Persson har en chans att vinna det här valet?

CARL-JOHAN

Nej ... Jag vet inte. Jag är orolig - svenskarna är så jävla bakåtsträvande ibland.

MAGDALENA sätter sig i lotusställning.

CARL-JOHAN

Det var inte meningen att gå bakom -

MAGDALENA

Aaauuumm.

CARL-JOHAN

Jag vet att det var negativa -

MAGDALENA

Aaauuumm!

CARL-JOHAN

Men kan du inte -

MAGDALENA

AAAUUUMM!! (Paus.) Jag, Magdalena, är lycklig - och tillfreds med mig själv. Jag lever med Carl-Johan i en kärleksfull och ömsesidigt berikande relation. Vi älskar varandra och vårt förhållande skänker oss trygghet och lugn. Och vi glädjer oss åt att Alliansen för Sverige sopar mattan med sina motståndare i valspurten och att vi efter decennier av socialdemokratiskt vanstyre äntligen får se en upplyst borgerlig regering i Rosenbad.

MAGDALENA gör flygövningar: studsar på yogamattan i hopp om att levitera.

MAGDALENA

Har du fortfarande ont i ryggen, älskling?

CARL-JOHAN

Ja. Det spänner och ömmar en del.

MAGDALENA

Stackare. Jag har fått tag på en healande lera som ska vara jättebra mot värk. Blandat med vatten från Ganges. Det är guru Sri Goa som har gjort den själv.

CARL-JOHAN

Är det han Andersson som jobbar på Swedbank?

MAGDALENA

Ja, precis. Man smörjer bara in kroppen och låter det verka.

CARL-JOHAN

Jaja, jag provar väl lite på ryggen då.

MAGDALENA

Nej, hela kroppen ska smörjas in. Inte bara där man har ont. Den drar ut all den negativa energin som ackumulerats i kroppen, förstår du.

CARL-JOHAN

Men det är inte så farligt, jag är bara lite spänd.

MAGDALENA

Men jag smörjer in dig.

CARL-JOHAN

Jag har redan tagit en paracetamol så det behövs inte - men tack.

MAGDALENA

Varför inte prova det här? Du har ju gått i flera år och haft ont. Annars hade jag inte tjatat till mig det här. Vet du vad han tar för det här i vanliga fall?

CARL-JOHAN

Vi provar väl då.

MAGDALENA

Inte för min skull. Det här gjorde jag för din skull.

CARL-JOHAN

Jag vet. Och jag uppskattar verkligen att du bryr dig.

MAGDALENA

Vill du att jag ska smörja in dig?

CARL-JOHAN

Ja, gärna.

MAGDALENA smörjer in CARL-JOHAN med en blandning av lera, jord och vatten tills han är helt täckt.

MAGDALENA

Hur känns det?

CARL-JOHAN

Jättebra. Ryggen märks knappt.

MAGDALENA

Vad bra.

CARL-JOHAN

Hur länge ska det sitta på?

MAGDALENA

Så länge så möjligt, sa han.

CARL-JOHAN

Hur länge är det?

MAGDALENA

Tills det försvinner, antar jag.

CARL-JOHAN

Jaha. (*Till publiken.*) Jag ser på er att ni inte riktigt förstått - ni har inte tagit det till er. Och det är svårt att få syn på, jag vet det - det är så många banker som är inblandade i fabrikationen av pengar att det är svårt att få överblick. Men själva processen är egentligen inte komplicerad, ni måste förstå det. Jag ska göra det så enkelt och åskådligt jag kan.

MAGDALENA gör tecknet till publiken.

CARL-JOHAN

Okej. Så här funkar det. Ni har en lägenhet - och ni säljer den för en miljon och sätter in pengarna på ert konto. Nu är pengarna inne i banksystemet. Kan du hålla dom här, är du snäll? (*Lägger tio bollar i MAGDALENAS famn.*) Varje sån här representerar etthundratusen, det är ni med på eller hur? Ni kommer ihåg det här jag berättade att man bara behöver ungefär tio procent av dom insatta medlen som reserver - bra! Banken kan då låna ut niohundratusen till en låntagare. Men dom tar inte av dom här pengarna (*pekar på MAGDALENAS bollar*). Kan du hålla dom här? (*Lägger nio bollar i publikens famn.*)

CARL-JOHAN (forts.)

Då har vi niohundra alldeles nya tusen. Det här är skapade pengar, dom fanns inte innan låntagaren här tog lånet. Miljonen som ni satte in finns ju fortfarande kvar där, om ni skulle vilja ta ut den. Dom nyskapade niohundratusen hamnar ju också på ett bankkonto till slut, och då kan banken låna ut nittio procent av dom också - om du håller dom här. (*Lägger åtta bollar i publikens famn.*) Här har vi åttahundra sprillans nya tusen. Och dom kan banken så klart låna ut nittio procent av igen. Så här kommer ännu mer pengar, skapade genom en skuld till dig. (*Lägger sju bollar i publikens famn.*) Ja, och så fortsätter det tills banken har lånat ut niomiljoner till en massa olika låntagare. (*Håller ut sextiosex bollar på golvet.*) Banksystemet har alltså skapat niomiljoner ur tomma intet. Och det här är från en ursprunglig insättning på en miljon. Och det var inte ens deras egna pengar - det är ju era pengar, det var ni som sålde lägenheten och satte in pengarna på banken i första taget. Och det slutar inte där. Alla dom här låntagarna är ju skyldiga att betala ränta på sina lån. Så där har vi niomiljoner till. (*Håller ut nittio bollar till.*) Niomiljoner till i ren vinst! Förstår ni vilken fenomenal affär det här är! Och förstår ni vad det här innebär! Nästan alla pengar är skapade av privata banker med hjälp av lån med ränta. (*Tar upp hundralappen.*) Det betyder att när du köper en vara för den här så betalar du inte bara för varan, utan även en del av säljarens räntekostnader. Det här är en hundralapp.

CARL-JOHAN (forts.)

Men den kostar oss mer än hundra kronor i slutändan - eftersom alla pengar skapade av banksystemet är knutna till en skuld med ränta betyder det att vi betalar ränta på nästan alla våra pengar; vi betalar ränta på våra pengar. Och vi bestämmer inte ens värdet på valutan. Den flyter fritt på valutamarknaden. Och den marknaden är enorm i sin omfattning. Och vem tror ni är dom stora aktörerna på valutamarknaden? Jo, bankerna så klart. Ni betalar ränta på era pengar. Och banken tar vinsten och försöker tjäna ännu mer på valutamarknaden. Ibland med resultatet att dom spekulerar emot just den valutan du råkar ha i plånboken. Och nu förutom räntan, så har dessutom värdet på dina pengar minskat. Ni kan inte vinna mot bankerna. Ni har bara ett val. Ni måste bilda en bank - precis som Teaterrepubliken har gjort. Det är enda sättet att återta makten. Bilda en bank! Och tjäna pengar på pengar!

tf. CHEF

Vad fan är det här!

CARL-JOHAN

Ja, förlåt ... här ser ju alldeles hemskt ut. Jag ber så hemskt mycket om ursäkt, det är ... jag tappade visst kontrollen för ett ögonblick, det ska inte hända igen. Jag har bara varit väldigt pressad - men det är ingen ursäkt så klart.

tf. CHEF

Jag är din chef.

CARL-JOHAN

Ja, självklart - och jag är -

tf. CHEF

Och alla vet att jag är din chef! Alla kommer att tro att jag står bakom det du säger.

CARL-JOHAN

Jag tror inte att dom tänker så.

tf. CHEF

Du talar med min röst. Min röst! (*Paus.*) Jag har leasat ut min röst till en simpel agitator.

CARL-JOHAN

Jag förstår din besvikelse, det gör jag verkligen.

tf. CHEF

Du förstår uppenbarligen ingenting. Det handlar om informationsassymetri. Att vi vet mer än låntagarna. Det är så vi tjänar pengar.

CARL-JOHAN

Jag vet.

tf. CHEF

Varför gör du så här mot mig då! (*Paus.*) Försöker du straffa mig - är det det du försöker göra?

CARL-JOHAN

Det här handlar inte om dig -

tf. CHEF

Du straffar mig, det är det du gör.

CARL-JOHAN

Det är inte så.

tf. CHEF

Jo, så är det - det måste det vara. Du straffar mig för att jag inte hoppar i säng med dig längre.

CARL-JOHAN

Det har inte med saken att göra.

tf. CHEF

Jo, det måste det. Jag ser ingen annan anledning till ett sånt här irrationellt beteende. Men jag förstår inte varför du tar det så personligt. Jag har bara inte tid - kan du inte förstå det? Jag har inte tid! Jag är nygift! Jag måste investera i det. Och sen har jag Andersson på Swedbank - och han är en väldigt krävande älskare. Jag klarar inte mer.

CARL-JOHAN

Det här handlar om *mig*.

tf. CHEF

Men *jag* då!

CARL-JOHAN

Det händer saker med mig - jag förändras, jag vet inte hur jag ska ... Någonting har hänt.

tf. CHEF

Vad pratar du om?

CARL-JOHAN

En förändring. En återgång. En längtan tillbaka - jag vet inte riktigt.

tf. CHEF

Kan du inte bara leva lycklig med den där vad-heter-hon-nu?

CARL-JOHAN

Uppenbarligen kan jag inte det.

tf. CHEF

Kan du åtminstone sköta ditt arbete i alla fall? För jag kan inte hantera mer. Jag har tillräckligt just nu. Fannie Mae och Freddie Mac riskerar att dyka. Det är oroliga tider på väg.

CARL-JOHAN städar upp bollarna.

MAGDALENA

Vad fint du har gjort. (Paus.) Ska jag sätta på te?

CARL-JOHAN

Jag måste flyga upp till Stockholm idag.

MAGDALENA

Jaha. Men vi skulle ju börja på badrummet idag.
Kakelsättaren kommer ju på torsdag.

CARL-JOHAN

Det går inte - jag måste åka.

MAGDALENA

Vad är det som har hänt?

CARL-JOHAN

Jag har fått nya arbetsuppgifter. Kontoret i
Stockholm behöver hjälp med att sälja av giftiga
tillgångar; vi har ett rejält problem i Lettland.

MAGDALENA

Men du kan ju inte åka nu. Du är ju täckt av lera.

CARL-JOHAN

Det kan inte hjälpas.

MAGDALENA

Men då följer jag med dig.

CARL-JOHAN

Det går inte.

MAGDALENA

Vänta lite, så packar jag en väska.

CARL-JOHAN

Jag vill inte ha med dig.

MAGDALENA

Jag förstår - du har mycket att göra nu. Du behöver ro för att jobba. Jag kan komma upp till helgen istället.

CARL-JOHAN

Nej. Jag vill inte att du kommer upp.

MAGDALENA

Det är klart - du vill inte ha några distraktioner, jag förstår det. Det är viktiga saker du måste göra. Jag stannar här, och fixar till badrummet. Så är allt fint och klart när du kommer tillbaka.

CARL-JOHAN

Sluta - det hjälper inte att -

MAGDALENA

Jo, det är ingen fara - jag gör det gärna. Och jag har ändå ingen föreläsning inbokad förrän nästa vecka. Jag klarar det själv, det är inga problem.

CARL-JOHAN

Jag skiter i badrummet.

MAGDALENA

Jag förstår det. Du är stressad. Du behöver inte ens tänka på det. Jag fixar allt. Åk du och jobba - så tar jag hand om allting här. Och sen när du kommer tillbaka -

CARL-JOHAN

Jag kommer inte tillbaka.

MAGDALENA

Jag förstår att du tänker så nu. Men när det lugnat ner sig lite tror jag att du känner annorlunda. Jag tycker inte att vi ska förhastat oss och bestämma en massa saker som säkert kommer att förändras -

CARL-JOHAN

Jag har bestämt mig. Jag lämnar dig.

MAGDALENA

Men säg inte så. Du är upprörd - och då tänker man inte klart. Du kan inte veta vad du vill just nu. Du måste ta lite tid och verkligen tänka igenom det här, och inte bara rusa -

CARL-JOHAN

Jag lämnar dig. Och det är inget du kan göra nåt åt.

MAGDALENA

Jo! Jag gör dig arg - på nåt sätt. Jag vet inte vad det är. Och så försöker du såra mig - jag förstår det. Men när du inte är arg längre, så kommer du att känna annorlunda.

CARL-JOHAN

Jag hämtar mina grejer om ett par veckor. Jag skickar ett mejl.

MAGDALENA

Ja men, det är bra. Vi hörs om några dagar - då har vi fått lite tid att tänka, och då är inte allt så ... så här upprört, och då kan vi -

CARL-JOHAN

Hej då.

MAGDALENA

Hej då, då. Då hörs vi om några dagar. (*Till den tillförordnade CHEFEN.*) Jag är uppriktigt sagt väldigt orolig för honom. Det här är inte likt honom, att bara försvinna på det här sättet. Det är nånting fel på honom, jag vet det. Han är under så mycket press just nu - och jag förstår att det är en pressande situation, jag förstår verkligen det. Men han tar skada av det här, det tror jag verkligen att han gör. Och jag skulle inte komma hit och prata med dig om det verkligen inte var allvarligt. Jag förstår att det är oortodoxt att komma så här och prata med hans chef om våra privata problem - men jag tror verkligen att dom kommer härifrån arbetsplatsen, att problemet uppstår här. Och till slut kommer ju det här negativa påverka honom på jobbet också, och det ligger ju i ert intresse också att era anställda mår bra. Så jag tycker verkligen inte att det är så konstigt att jag nu kommer till dig och pratar om det här. För han tycker ju verkligen om sitt arbete, så är det ju. Och jag vet att ni uppskattar honom som anställd.

MAGDALENA (forts.)

Så jag hade hoppats på att du kunde hjälpa mig med det här, att vi kunde hjälpas åt att lösa det här problemet. Att vi båda egentligen har samma intresse att lösa det här.

tf. CHEF

Det finns inget jag kan göra. Lehman Brothers har försatts i konkurs. Den amerikanska staten har låtit den fjärde största investmentbanken gå under. Det är den största konkursen i historien, med sexhundramiljarder dollar i tillgångar. Varendra bank har pengar i Lehman Brothers - vi också! Och vi är exponerade som fan på lånemarknaden i Baltikum. Allt går åt helvete. Hela jävla finansmarknaden hotar att falla sönder - globalt. En total jävla kollaps. Allt är åt helvete. Och din man har jag skickat till Lettland.

MAGDALENA

Jag förstår att det känns hopplöst just nu. Men det hjälper inte att ligga här och beklaga sig. Ett sånt negativt beteende förstärker bara krisen. Man måste tänka positivt. Visualisera ett annat scenario och sen handla utifrån det målet. Det är därför jag är här. Jag har kommit för att återförenas med min man - det är min målbild. Jag skapar min egen framtid. Och min framtid är med honom. Och du måste agera, det kräver jag.

tf. CHEF

Jaså, du tänkte att du kunde kliva in på mitt kontor och kräva saker av mig. Vad är mitt incitament? Vad tjänar jag på det? Du har inget jag vill ha. Det du har, det har jag redan valt bort. Klart att jag hoppar i säng med honom lite då och då fortfarande - men bara för skojs skull. Det kanske förvånar dig att han med glädje tog flyget till Riga. Och det var inte bara för min skull; han ville verkligen komma bort. Du kanske måste inse att han redan har valt bort dig. Och det finns ingen valuta som täcker känslomässiga förluster.

MAGDALENA

Det hjälper inte att vara elak mot mig. Alla dom här negativa tankarna, dom gör det bara värre. Nu vill jag att vi bara sitter här tillsammans, och andas. Jag vill att du tar ett djupt andetag. (*Tar ett djupt andetag.*) Ett djupt andetag. Andas in.

tf. CHEF

Nej tack. Jag vill inte.

MAGDALENA

Jo, du måste få in syre i kroppen. Ett djupt andetag nu.

tf. CHEF

Jag vill faktiskt inte.

MAGDALENA

Jo.

tf. CHEF

Nä.

MAGDALENA

Bara ett djupt andetag - för min skull. Såja. Andas in. Såja. Och andas ut. (Paus.) Andas ut. Du kan andas ut nu. Andas ut!

Den tillförordnade CHEFEN håller andan för att hindra sig själv från att börja lipa. CARL-JOHAN stiger in nydusbad och ren tillsammans med sin nya flickvän.

CARL-JOHAN

Det här är min fästmö. Ja, hon kan inte svenska. Hon är från Lettland. Men visst är hon fin. Hon var senior account manager på en investmentbank i Riga - ja, fram tills den gick omkull igår. Nu har hon följt med mig till Sverige. Hon har fått en postdok-tjänst vid Uppsala universitet - mycket prestigefyllt.

tf. CHEF

Hur illa ser det ut i Riga? Hur mycket skräplån sitter vi på?

CARL-JOHAN

Ja, nu blev finanskrisen aldrig så allvarlig som min dåvarande chef var rädd för. Dom flesta stora bankerna klarade sig helskinnade, och finansmarknaden som helhet klarade sig också, även om krisen skakade själva systemets trovärdighet.

CARL-JOHAN (forts.)

Vi ser fortfarande effekterna av det idag. Merparten av förlusterna har vi tillsammans fått betala för - som skattebetalare, konsumenter och småsparare. Inte i lika hög utsträckning som till exempel letterna, men ändå. (*Till den tillförordnade chefen.*) Jag säger upp mig förresten.

tf. CHEF

Säger upp dig. Det kan du inte göra.

CARL-JOHAN

Nej, inte rent tekniskt - eftersom jag inte är anställd, utan en arvoderad konsult. Men hur som helst har jag slutat arbeta för dig, från och med nu.

tf. CHEF

Du kan inte bara lämna oss - så här alldeles ... Ser du inte din hustru - hon är ju förkrossad.

CARL-JOHAN

Det var naturligtvis inte min mening att såra min föredetta hustru. Det blev bara en bieffekt.

MAGDALENA

Föredetta?

CARL-JOHAN

Jaså, du har inte fått skilsmässopapprena ännu. Jag skickade dom för ett par dagar sen.

CARL-JOHAN (forts.)

Men det går inte att lita på posten längre -
ytterligare en sak i samhället som borde styras
upp.

MAGDALENA

Jag är orolig för dig - hur mår du egentligen?

CARL-JOHAN

Hm?

MAGDALENA

Ja, ditt beteende ... det gör mig verkligen orolig.
Du befinner dig under stor press, jag förstår det.

CARL-JOHAN

Jag mår finfint - bättre än på länge.

MAGDALENA

Jag är inte så säker på det - jag tror inte att du
kan lita på den känslan, den där känslan av eufori.
Den är falsk.

CARL-JOHAN

Det är en känslan av välmående.

MAGDALENA

Det är ett sjukdomstecken. Du är sjuk. Stressen har
gjort dig sjuk, min älskling. Det är ett totalt
sammanbrott - och nu tror du att du är lycklig. Men
jag kan hjälpa dig, jag vill hjälpa dig - låt mig
hjälpa dig. Snälla, låt mig hjälpa dig!

CARL-JOHAN

Nej! Rör mig inte -

MAGDALENA

Han har blivit galen, det är alldeles förfärligt vad han har blivit galen. Jag vet inte inte vad jag göra, jag vill bara hjälpa honom, men han låter inte mig. Han är galen.

CARL-JOHAN

Jag har naturligtvis inte blivit galen. Jag har kommit till insikt - till insikt om tre saker. För det första: (*till MAGDALENA*) Lagen om attraktion är ett falsarium. Eller åtminstone en medveten feltolkning av det vetenskapliga begreppet affinitet.

MAGDALENA

Vad menar du?

CARL-JOHAN

Jag älskar inte dig.

MAGDALENA

Han var verkligen så här grym mot mig.

CARL-JOHAN

Jag vet inte om jag nånsin gjorde det.

MAGDALENA

Men jag hatar inte honom, det gör jag inte.

CARL-JOHAN

Jag är faktiskt tämligen säker på att jag aldrig älskat dig.

MAGDALENA

Jag har fått det bättre utan honom, det har jag. Jag har fått mer tid till mig själv, och min bruttoinkomst har gått upp med nästan trettio procent på bara ett år, och det tillsammans med jobbskatteavdraget - ja, ni förstår själva. Jag har insett att jag mår mycket bättre på egen hand. Att behöva anpassa sig till en annan människa i en parrelation, det är inget för mig. Jag kan till och med vara tacksam mot Carl-Johan för att han fick mig att inse det. Och Carl-Johan föredetta chef, hon är också singel numera. Och hon och jag ska faktiskt åka till Maldiverna över jul - det ska bli jättetrevligt.

CARL-JOHAN

Och för det andra: Som trader på finansmarknaden ser jag naturligtvis många fördelar med en flytande växelkurs. Men jag har insett att systemet är ett bedrägeri mot dem som är beroende av ett stabilt bytesmedel. Om en colombiansk bondes hundrapesomynt var värt en krona igår och idag är den värd femtio öre - då har hans hundra kilo kaffebönor plötsligt blivit femtio. Själva uppfattningen att ett land måste försvara sin valuta visar att det är någonting fel med systemet.

CARL-JOHAN (forts.)

En suverän regering har både rätten och skyldigheten att kalibrera sitt bytesmedel så att det är ett stabilt mått på köpkraften för dess folk.

MAGDALENA

Det låter lite vänster, tycker jag.

CARL-JOHAN

Jag såg det inte så. Utan jag menar ju att stabilitet är ett ledord inom konservatismen. Men det här uttalandet försatte mig i en del problem längre fram. Jag fick helt enkelt göra en pudel. Och jag stod där i Agenda och lovade trohet till vårt monetära system - och marknaden reagerade positivt dagen efter. Men nu hoppade jag lite långt fram i framtiden. Jag ska först berätta om min tredje insikt - som kom till mig i Lettland. För även om landet befann sig i djup kris, så slogs jag av stoltheten som letterna känner för sitt land. Och dom har rätt att vara stolta. Och jag insåg då att det är något som gått förlorat i Sverige - att vi förlorat förmågan att känna stolthet för vårt land och vad vi har presterat.

MAGDALENA

Det låter lite brunt, tycker jag.

CARL-JOHAN

Kom inte här med dina PK-invändningar. Vi har all rätt att känna stolthet för det vi har byggt.

CARL-JOHAN (forts.)

Det är något vi måste värna om. Så jag beslutade mig för att engagera mig politiskt igen. Jag har ju varit medlem i Moderaterna sen gymnasiet. Och efter valet 2014 blev jag utnämnd till näringsminister i Fredrik Reinfeldts regering. Och det var då jag var tvungen att göra en pudel i Agenda. Jag har lämnat nyliberalismen bakom mig. Men jag inser naturligtvis att det är nödvändigt med en tillväxtekonomi. Ni förstår att dom pengarna som finns i samhället idag räcker bara för att amortera den skulden vi redan har. Det finns inga pengar till att betala räntan. Dom pengarna måste vi skapa. Och dom skapas ju genom att andra försätter sig i skuld. Ekonomin kräver att vi hela tiden tar nya lån. Det är därför vi hela tiden måste ha tillväxt.

MAGDALENA

Men det är ju inte den här pudeln som eftervärlden kommer att minnas, utan du kommer att bli ihågkommen av en helt annan anledning.

CARL-JOHAN

Ja. Centerpartiet åkte ju ut ur riksdagen 2014 - trots stödrösterna. Annie Lööf och hennes nyliberalism funkade ju inte alls för svenska folket. Så vi stod inför utmaningen att bilda en minoritetsregering återigen. Det var då jag förhandlade fram en historisk kompromiss med Sverigedemokraterna, som gav dom en ministerpost i en stark borgerlig regering.

MAGDALENA

Hur det gick till får ni se nästa år i Teaterrepubliken, då vi presenterar "Jimmie Åkesson": en biografi om Sverigedemokraternas partiledare, som sträcker sig från hans ungdomstid i Sölvesborg till skandalen 2015 som tvingade bort honom från politiken.

CARL-JOHAN

Och där kommer jag att ha en liten biroll som sagt.

MAGDALENA

Med det får ni se först nästa år. Nu är den här föreställningen slut. Och vi öppnar istället upp växlingskontoret. Så fram med plånböckerna så ska vi byta pengar mot mer pengar. Varsågoda!